

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.660/2021/9.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. február 17. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. szeptember 29. napján kihirdetett 11.B.15/2020/95. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma helyesen: 745147 DE.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat], és ezért 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra, továbbá a fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott enyhítésért, illetve a jogos védelem megállapításának hiánya miatt, míg a védő elsődlegesen büntethetőséget kizáró ok miatti felmentés, továbbá „ténybeli megállapítások miatt is” bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében, harmadsorban a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

[3] A védő írásban indokolta a jogorvoslatát. Ebben arra hivatkozott, hogy a tényállást az elsőfokú bíróság hiányosan állapította meg, mivel nem rögzítette a vádlott Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészségen 2019. február 13. napján történt ügyészi kihallgatás alkalmával tett és a későbbiekben a bírósági tárgyaláson következetesen fenntartott vallomását. Álláspontja szerint ebből a vallomásból egyértelműen az állapítható meg, hogy a vádlott csak védekezett amikor megütötte a sértettet. Utalt arra, hogy Terhelt1 szituációs jogos védelmi helyzetben volt (Btk. 22. § (4) bekezdés), tekintettel arra, hogy őt éjjel személy

elleni jogtalan támadás érte. Másodlagosan a sértetti közrehatásra hivatkozva a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.354/2021/4. számú átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak tartva, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] Az ítéltábla a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el, amelynek törvényi feltételei fennállnak.

[6] A vádlott és a védő jogorvoslata nem megalapozott.

[7] A fellebbezések irányára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű a felülbírálat, azaz a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a perjogi szabályok, a tényállás megalapozottsága, a bűnösség, a cselekmény jogi minősítése, a büntetékiszabás és egyéb kérdések vonatkozásában is felülbírált, tekintet nélkül arra, hogy ki, és milyen okból fellebbezett. Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítást az eljárási szabályokat körültekintően betartva folytatta le, és nem vétett sem abszolút, sem pedig olyan súlyú relatív eljárási hibát, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé. Ilyenre egyébként a védelem sem hivatkozott a jogorvoslatában.

[8] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a vádlott védekezésére figyelemmel (jogos védelem) minden lehetséges tanút kihallgatott, részletesen elemzés alá vonta a térfigyelő kamera felvételeit, feltárta a bűncselekmény kiváltó okát, annak közvetlen előzményeit. Hangsúlyt fektetett az igazságügyi orvos-szakértő megállapításaira, ennek érdekében igen részletesen nyilatkoztatta a tárgyaláson szakértő 1 szakértőt. A sértett sérüléseinek maradandósága kérdésében szakértői véleményt szerzett be.

[9] Az így feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta. Megindokolta, hogy miért a vádlott 2018. december 10. napján rögzített gyanúsítotti vallomását fogadta el az ítéleti tények megállapításakor, és miért vetette el az ügyészség előtt helyesen 2019. február 13. (és nem november) napján tett vallomását. Ez utóbbi jegyzőkönyvvel kapcsolatban kell utalni arra, hogy a védelem terjesztette be a bírósági tárgyaláson, mert a bíróságnak átküldött elektronikus iratok ezt a jegyzőkönyvet nem tartalmazták. Az elsőfokú bíróság helyesen a jegyzőkönyv tartalmát felolvasással a bizonyítás anyagává tette, és csatolta az elsőfokú bírósági iratokhoz. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség B.1703/2018/9. számú gyanúsítotti kihallgatási jegyzőkönyvének bevezető részében a dátum 2019. november 13., ám ugyanezen jegyzőkönyv lezárásakor már 2019. február 13. szerepel. Nyilvánvalóan ez utóbbi a helyes, hiszen Terheltl 2019. január 26. napján benyújtott kérelmében kérte az ügyészségtől, hogy őt folytatólagosan gyanúsítottként hallgassák ki. Erre figyelemmel az

ítélet indokolásában a helyes időpont e kihallgatási jegyzőkönyv kapcsán nem 2019. november 13., hanem február 13.

[10] A törvényszék indokolása mindenre kiterjedő és a logika szabályait is szem előtt tartó, mindenki számára világos és követhető, amellyel indokolási kötelezettségét magas színvonalon teljesítette.

[11] A megállapított tényállás jórészt megalapozott, csupán kismértékű kiegészítése szükséges a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[12] sértett1 sértett (születési idő). napján született.

[13] A [28] bekezdésben írt mechanizmus során jelentős agyrázódás is bekövetkezett.

[14] Ezen kiegészítésekkel a tényállás teljes mértékben megalapozott és a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében az ítéltábla számára irányadó.

[15] Az irányadó tényállásra figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és cselekményének jogi minősítése megfelel a büntető anyagi jognak. A törvényszék e körben részletesen kifejtett jogi érvei helytállóak, azokkal az ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[16] A jogos védelem kapcsán kifejtett indokok helyesek, megfelelnek a követett bírói gyakorlatnak és részletesen, mindenre kiterjedően tartalmazzák a törvényszék e körben elfoglalt – az ítéltábla által is helyesnek tartott – jogi álláspontját.

[17] A védelem a bizonyítékok elsőfokú bíróságtól eltérő értékelésével kívánja elérni a vádlott büntethetőséget kizáró ok (jogos védelem) miatti felmentését. Itt szükséges utalni arra, hogy a védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a bizonyítékok hiánya miatti felmentésre már nem tett indítványt.

[18] Megalapozott tényállás esetén azonban a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a feltárt bizonyítékok eltérő értékelésére (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[19] Mindezek miatt a vádlott és a védő felmentést célzó jogorvoslata nem vezethetett eredményre.

[20] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék hiánytalanul feltárta. A védő további enyhítő hatást kért tulajdonítani a sértetti közrehatásnak. Az irányadó tényállás alapján sértetti közrehatást nem lehet megállapítani, ezért az ítéltábla ezen védői állásponttal nem értett egyet.

[21] A vádlottal szemben az irányadó középértékben meghatározott 5 év szabadságvesztés Terheltl korábbi büntettségére, nem utolsó sorban arra figyelemmel, hogy felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a terhére rótt bűncselekményét, feltétlenül szükséges a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében. A büntetés mellett alkalmazott közügyektől eltiltás mértéke is helyes és törvényes. Az így kiszabott büntetés nem eltúlzott, megfelel a büntetéskiszabás elveinek, tetтарыos, ezért enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget. Ugyanakkor a vádlott esetében a törvényszék helyesen alkalmazta a feltételes szabadság kapcsán a Btk. 38. § (3) bekezdését. Indokaival egyetértett a másodfokú bíróság. Megjegyzi az ítéltábla, hogy e rendelkezés esetleges mellőzése nem esne a Be. 595. §-ában rögzített súlyosítási tilalom hatálya alá.

[22] Mindezekre figyelemmel az enyhítést célzó vádlotti és védői perorvoslatok sem foghattak helyt.

[23] Törvényesek az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is, így a Szikszói Járásbíróság Bpk.168/2017/2. számú végzésével 2017. december 14. napján jogerősen kiszabott 1 év szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése is.

[24] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta, elírás miatt korrigálta a vádlott személyazonosító igazolványának a számát.

Debrecen, 2022. február 17.

Dr. Háger Tamás s.k.a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.15/2020/95. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.660/2021/9. számú végzésével jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. február 17.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke